

Přílohy

- I. Perikopy vypovídající o Ježíšově procesu**
- II. Palestina v době Ježíšově**
- III. Jeruzalém v době Ježíšově**
- IV. Rekonstrukce Praetoria**
- V. Rekonstrukce brány Esenských**
- VI. Brána u Praetoria (domnělá brána Esenských)**
- VII. Věž Hippius**
- VIII. Babylonský Talmud 43a, Sanhedrin**

Textová příloha I. je převzata z BIBLE. Písmo svaté Starého a Nového zákona (včetně deuterokanonických knih), Ekumenický překlad. Praha: Česká biblická společnost 2002.

Obrazové přílohy: II. a III. jsou převzaty z: KROLL, Gerhard. *Po stopách Ježíšových*. Praha: Zvon, 1995, s. 28, 108.

Obrazové přílohy: IV., V., VI., VII., jsou převzaty z: GIBSON, Simon. *The Final days of Jesus*. New York: Harper Collins, 2009, s. 97, 105, 112

Obrazová příloha: VIII., je převzat z:

<http://www.tyndale.cam.ac.uk/Tyndale/staff/InstoneBrewer/prepub/Sanhedrin%2043a%20censored.pdf>

I. Perikopy vypovídající o Ježíšově procesu

Matouš 26,47 – 27,26:

⁴⁷ „Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. ⁴⁸ Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho zatkněte.“ ⁴⁹ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Bud' zdráv, Mistře,“ a políbil ho. ⁵⁰ Ježíš mu odpověděl: „Příteli, konej svůj úkol! “Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. ⁵¹ Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. ⁵² Ježíš mu řekl: „Vrat svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. ⁵³ Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? ⁵⁴ Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“ ⁵⁵ V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. ⁵⁶ Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co napsali proroci.“ A tu ho všichni uředníci opustili a utekli. ⁵⁷ Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. ⁵⁸ Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. ⁵⁹ Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. ⁶⁰ Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva ⁶¹ a vypovídali: „On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět.“ ⁶² Tu velekněz vstal a řekl mu: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ ⁶³ Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: „Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“ ⁶⁴ Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uzzříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ ⁶⁵ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání. ⁶⁶ Co o tom soudíte?“ Jejich výrok zněl: „Je hoden smrti.“ ⁶⁷ Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře ⁶⁸ a říkali: „Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!“ ⁶⁹ Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: „I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!“ ⁷⁰ Ale on přede všemi zapřel: „Nevím, co mluvíš.“ ⁷¹ Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ ⁷² On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ ⁷³ Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Jistě i ty jsi z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!“ ⁷⁴ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka.“ Vtom

zakokrhá kohout; ⁷⁵ tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

¹Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život. ²Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi. ³Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším ⁴a řekl: „Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!“ Ale oni odpověděli: „Co je nám po tom? To je tvoje věc!“ ⁵A on odhodil ty peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se. ⁶Velekněží sebrali peníze a řekli: „Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev.“ ⁷Uradili se tedy a koupili za ně pole hrnčířovo k pohřbívání cizinců. ⁸Proto se to pole jmenuje „Pole krve“ až dodnes. ⁹Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: Vzal třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; ¹⁰a dali ji za pole hrnčířovo, jak jim přikázal Hospodin. ¹¹A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ ¹²Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal. ¹³Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“ ¹⁴On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil. ¹⁵O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli. ¹⁶Tehdy tam měli pověstného vězně, jménem Barabáš. ¹⁷Když se zástupy shromáždily, řekl jim tedy Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše, zvaného Mesiáš?“ ¹⁸Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti. ¹⁹Když seděl na soudné stolici, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“ ²⁰Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili. ²¹Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“ ²²Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“ ²³Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě víc křičeli: „Ukřižovat!“ ²⁴Když Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví toho člověka; je to vaše věc.“ ²⁵A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a na naše děti!“ ²⁶Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.“

Marek 14,43 – 15,15:

⁴³ „Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. ⁴⁴Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl: „Kterého políbím, ten to je; toho zatkněte a pod dozorem odveďte.“ ⁴⁵Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: „Mistře!“ a políbil ho. ⁴⁶Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho. ⁴⁷Tu jeden z těch, kdo stáli kolem, tasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. ⁴⁸Ale Ježíš jim řekl: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. ⁴⁹Denně jsem učíval u vás v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba, aby se naplnila Písma!“ ⁵⁰Všichni ho opustili a utekli. ⁵¹Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytli. ⁵²On jim však nechal plátno v ruku a utekl. ⁵³Ježíše odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší a zákoníci. ⁵⁴Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl tam spolu se sluhy a ohříval se u ohně. ⁵⁵Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenalezali. ⁵⁶Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala. ⁵⁷Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili: ⁵⁸„Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný.“ ⁵⁹Ale ani zde se jejich svědectví neshodovala. ⁶⁰Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázal se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ ⁶¹On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: „Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ ⁶²Ježíš řekl: „Já jsem. A uříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ ⁶³Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Nač ještě potřebujeme svědky? ⁶⁴Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?“ Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti. ⁶⁵Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a říkali mu: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli do tváře. ⁶⁶Když byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek, ⁶⁷a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: „I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!“ ⁶⁸On však zapřel: „O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš.“ A vyšel ven do předního dvora. Vtom zakokrhla kohout. ⁶⁹Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kdo stáli poblíž: „Ten člověk je z nich!“ ⁷⁰On však opět zapíral. A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli Petrovi: „Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galileje!“ ⁷¹On se však začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka, o němž mluvíte.“ ⁷²Vtom kohout zakokrhla podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: „Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A dal se do pláče.

¹A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. ²Pilát se ho otázal: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ ³Velekněží na něj mnoho žalovali. ⁴Tu se ho Pilát znovu otázal: „Nic neodpovídáš? Pohleď, co všechno na tebe žalují!“ ⁵Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil. ⁶O svátcích jim propouštěval jednoho vězně, o kterého žádali. ⁷Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, muž jménem Barabáš. ⁸Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl. ⁹Pilát jim nato řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ ¹⁰Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti. ¹¹Velekněží však podnítily zástup, ať jim raději propustí Barabáše. ¹²Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?“ ¹³Tu se znovu dali do křiku: „Ukřižuj ho!“ ¹⁴Pilát jim řekl: „A čeho se vlastně dopustil?“ Oni však ještě víc křičeli: „Ukřižuj ho!“ ¹⁵Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.“

Lukáš 22,47 – 23,25:

⁴⁷ „Ještě ani nedomluvil a hle, zástup, a vpředu ten, který se jmenoval Jidáš, jeden ze Dvanácti; přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil. ⁴⁸Ježíš mu řekl: „Jidáši, políbením zraňuješ Syna člověka?“ ⁴⁹Když ti, kteří byli s Ježíšem, viděli, co nastává, řekli: „Pane, máme se bít mečem?“ ⁵⁰A jeden z nich napadl sluhu veleknězova a uťal mu pravé ucho. ⁵¹Ježíš však řekl: „Přestaňte s tím!“ Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. ⁵²Pak řekl Ježíš těm, kteří na něho přišli, kněžím, velitelům stráže a starším: „Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi. ⁵³Denně jsem byl mezi vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina, vláda tmy.“ ⁵⁴Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpozdválí za nimi. ⁵⁵Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr. ⁵⁶A jak seděl tváří k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním!“ ⁵⁷Ale on zapřel: „Vůbec ho neznám.“ ⁵⁸Zakrátko jej spatřil někdo jiný a řekl: „Ty jsi také z nich.“ Petr odpověděl: „Nejsem!“ ⁵⁹Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: „I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje!“ ⁶⁰Petr řekl: „Vůbec nevím, o čem mluvíš!“ A ihned, ještě než domluvil, zakokrhá kohout. ⁶¹Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: „Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát.“ ⁶²Vyšel ven a hořce se rozplakal. ⁶³Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho; ⁶⁴zavázali mu oči a ptali se ho: „Hádej, proroku, kdo tě uhodil.“ ⁶⁵A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi. ⁶⁶Jakmile nastal den, shromáždili se starší lidu,

velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: ⁶⁷ „Jsi-li Mesiáš, pověz nám to.“ Odpověděl jim: „I když vám to řeknu, neuvěříte. ⁶⁸ Položím-li otázku já vám, neodpovíte. ⁶⁹ Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“ ⁷⁰ Tu řekli všichni: „Jsi tedy Syn Boží?“ On jim odpověděl: „Vy sami říkáte, že já jsem.“ ⁷¹ Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst.“

¹ Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi. ² Vznegli proti němu žalobu: „Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále.“ ³ Pilát mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ ⁴ Pilát řekl velekněžím a zástupům: „Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám.“ ⁵ Ale oni na něj naléhali: „Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem.“ ⁶ Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda je ten člověk z Galileje. ⁷ Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě. ⁸ Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. ⁹ Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. ¹⁰ Byli přítomni i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. ¹¹ Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi. ¹² Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; předtím totiž bylo mezi nimi nepřátelství. ¹³ Pilát svolal velekněze, členy rady i lid ¹⁴ a řekl jim: „Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid; já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete. ¹⁵ Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic, proč by zasluhoval smrt. ¹⁶ Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím.“ ¹⁷ Musel jim totiž o svátcích propustit vždy jednoho člověka. ¹⁸ Ale oni všichni najednou křičeli: „Pryč s ním! Propusť nám Barabáše!“ ¹⁹ To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpouru ve městě a vraždu. ²⁰ Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. ²¹ Avšak oni křičeli: „Na kříž, na kříž s ním!“ ²² Promluvil k nim potřetí: „Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem na něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím.“ ²³ Ale oni na něm s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a jejich křik se stále stupňoval. ²⁴ A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. ²⁵ Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.“

Jan 18,3 – 19,16:

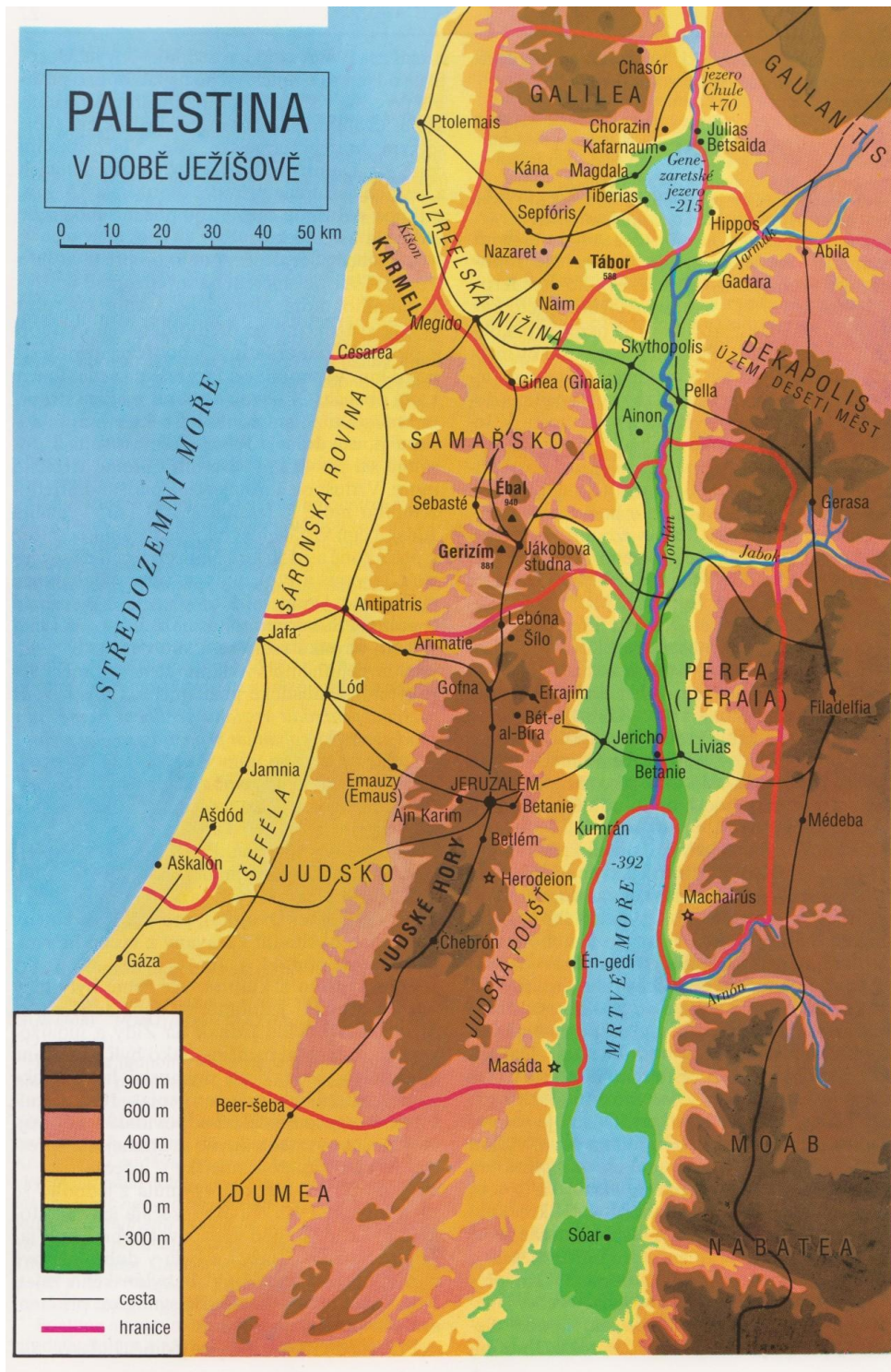
³ „Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. ⁴ Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ ⁵ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. ⁶ Jakmile jim řekl ‚to jsem já‘, couvli a padli na zem. ⁷ Opět se jich otázal: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ ⁸ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ ⁹ Tak se mělo naplnit slovo, které řekl: „Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.“ ¹⁰ Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. ¹¹ Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ ¹² Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. ¹³ Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. ¹⁴ Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. ¹⁵ Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel s Ježíšem do nádvoří veleknězova domu. ¹⁶ Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. ¹⁷ Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ ¹⁸ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. ¹⁹ Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. ²⁰ Ježíš mu řekl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni Židé, a nic jsem neříkal tajně. ²¹ Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ ²² Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ ²³ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ ²⁴ Annáš jej tedy poslal spoutaného k veleknězi Kaifášovi. ²⁵ Šimon Petr stál ještě u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ ²⁶ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: „Což jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ ²⁷ Petr opět zapřel; a vtom zakokrhal kohout. ²⁸ Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvřili a mohli jíst velikonočního beránka. ²⁹ Pilát vyšel k nim ven a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ ³⁰ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ ³¹ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a sudte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli:

„Nám není dovoleno nikoho popravít.“³² To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít.³³ Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“³⁴ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“³⁵ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“³⁶ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“³⁷ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“³⁸ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.“³⁹ Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám toho židovského krále.“⁴⁰ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec.

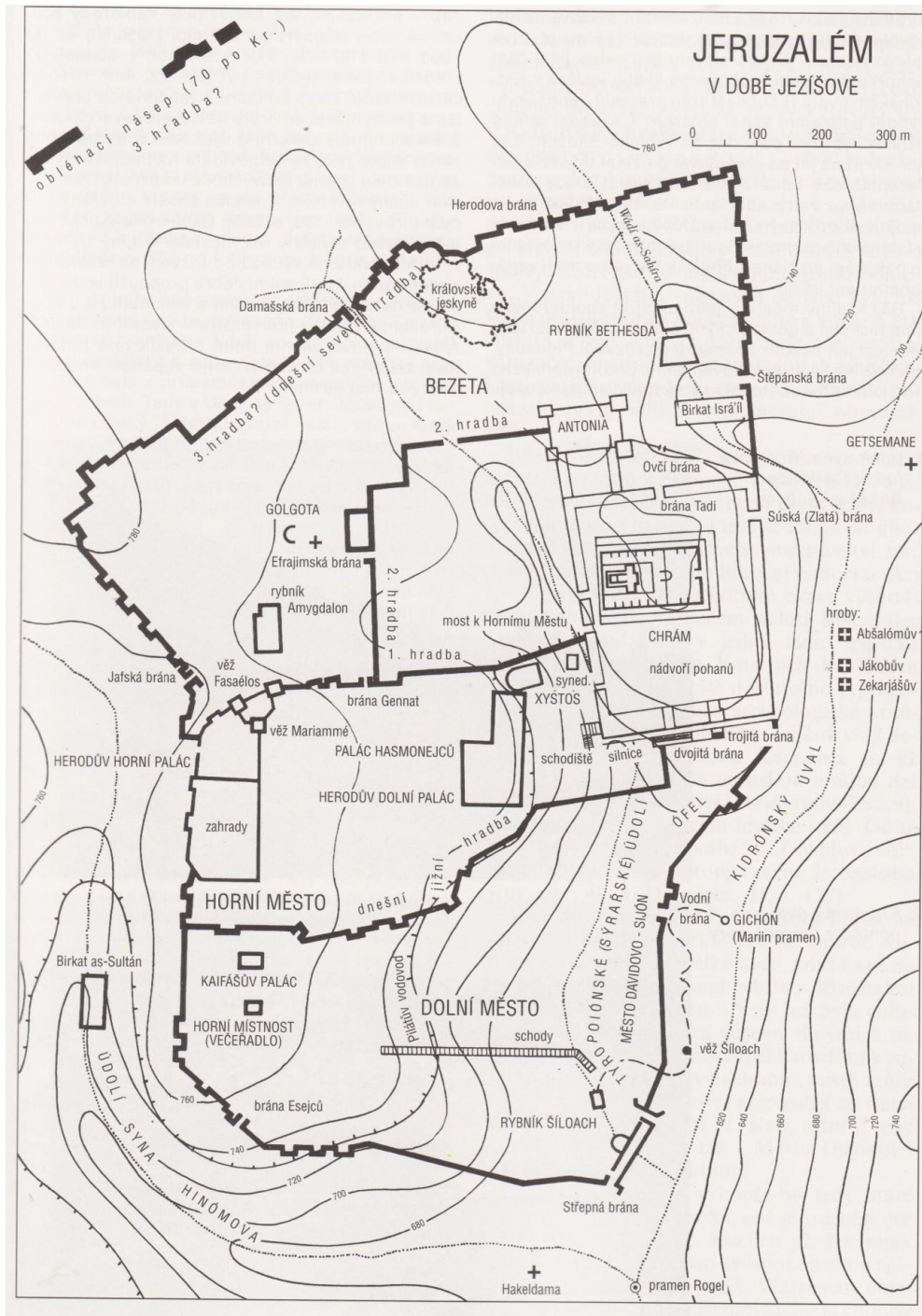
¹Tedy dal Pilát Ježíše zbičovat. ²Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. ³Pak před něho předstupovali a říkali: „Bud' pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličejů. ⁴Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hled'te, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“⁵ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“⁶ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho ukřižujte! Já na něm vinu nenalézám.“⁷ Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za syna Božího.“⁸ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. ⁹Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. ¹⁰Pilát mu řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“¹¹ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“¹² Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“¹³ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném „Na dláždění“, hebrejsky Gabbatha. ¹⁴Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“¹⁵ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“¹⁶ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili.“

II. Palestina v době Ježíšově

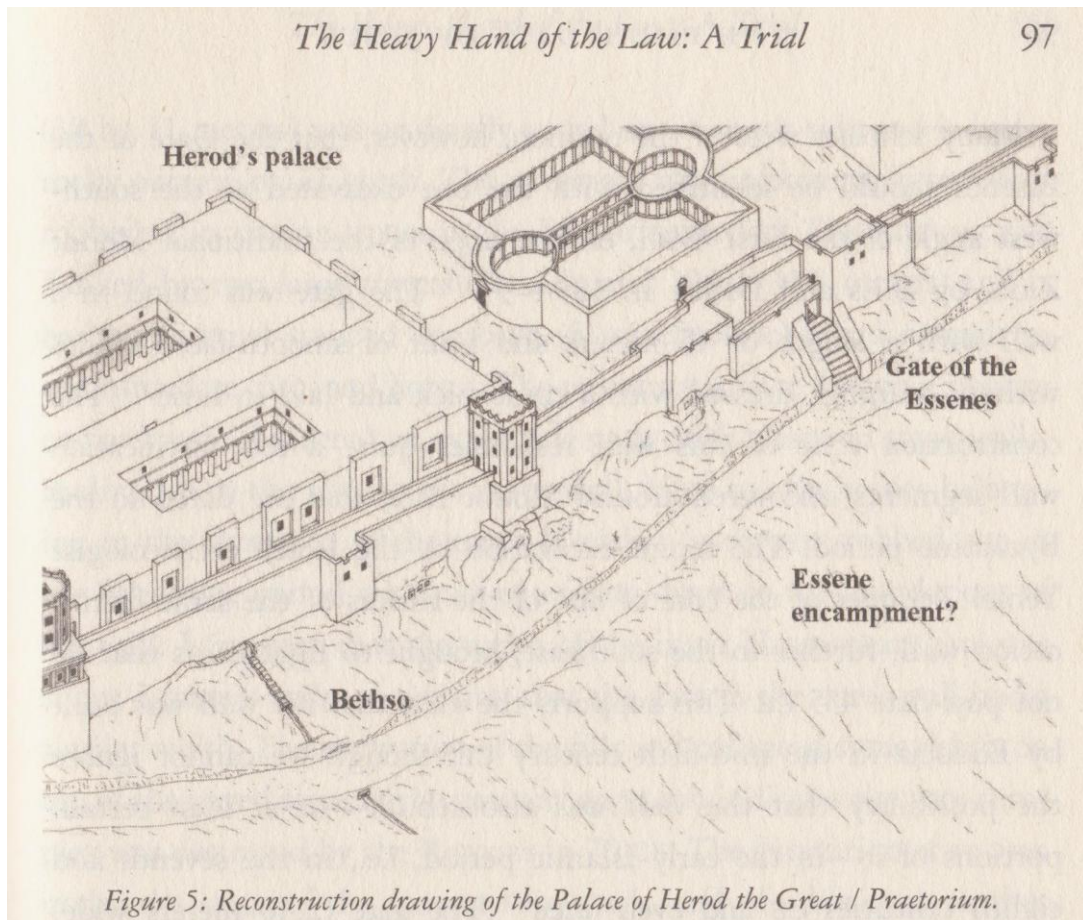

III. Jeruzalém v době Ježíšově

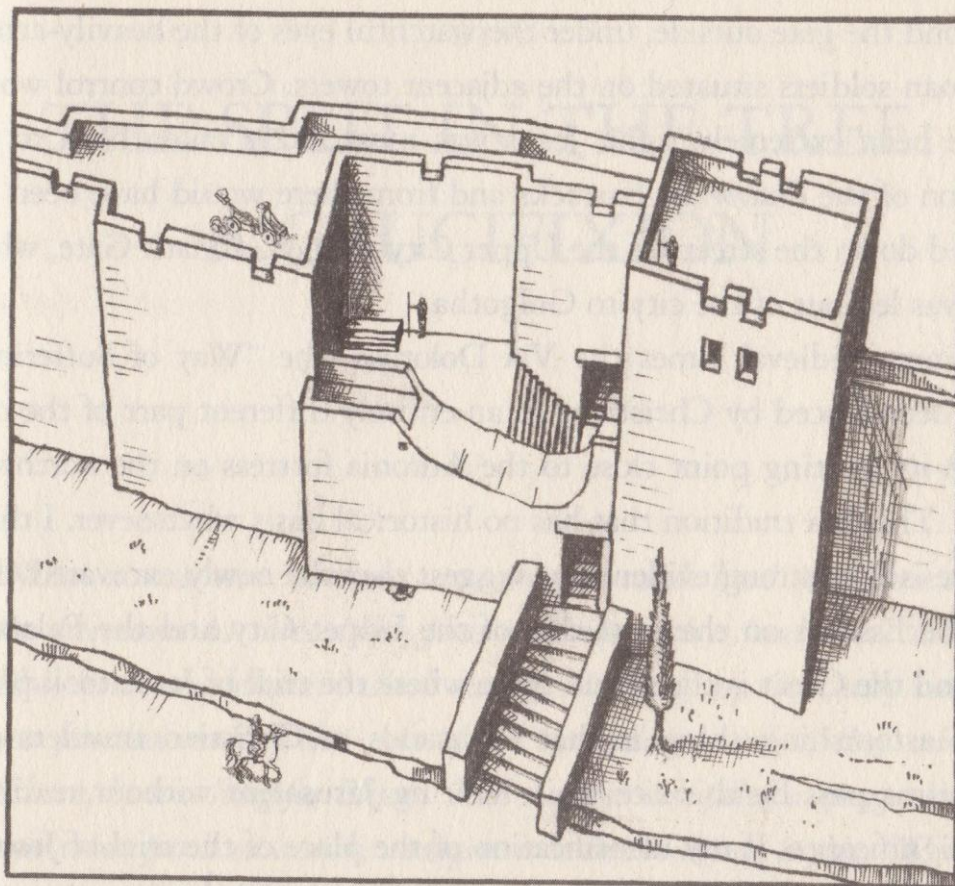

IV. Rekonstrukce Praetoria

V. Rekonstrukce brány Esenských

Figure 7: Reconstruction drawing of the Gate of the Essenes where it is suggested the trial of Jesus took place.

VI. Brána u Praetoria (domnělá brána Esenských)

The gate leading to the *Praetorium* at the time of its excavation.

The gate leading to the *Praetorium* the way it looks today.

VII. Věž Hippicus

The base of the tower Hippicus built by Herod the Great.

VIII. Babylonský talmud 43a. Sanhedrin

- 1 לא: והתניא בערב הפסח תלאוהו לישו הנוצרי והכרוז יום ישו הנוצרי יוצא לפניו ארבעים יוצא ליסקל על שכיסף
- 2 והיסית והידיח את ישראל כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו זכות ולא מצאו לו זכות ותלאוהו בערב פסח אמר עולא
- 3 ותסברא הנוצרי בר הפוכי זכות הוא מסית הוא ורחמנא אמר: לא תחמול ולא תכסה עליו שאני ישו הנוצרי דקרוב למלכות
- 4 הוה ת"ר: חמשה תלמידים היו לו לישו הנוצרי, מתאי, נקאי נצר ובוני ותודה. אתיוה למתי, אמר להו: מתי יהרג? הכתיב מתי אבוא ואראה פני אלהים - אמרו לו: אין,
- 5 מתי יהרג דכתיב מתי ימות ואבד שמו. אתיהו לנקאי, אמר להו: נקאי יהרג? הכתיב ונקי וצדיק אל תהרג - אמרו לו: אין, נקאי יהרג,
- 6 דכתיב במסתרים יהרג נקי. אתיוה לנצר, אמר: נצר יהרג? הכתיב ונצר